

(המשך מעמוד 25)

מים. הייתי בישראל כשבע פעמים (מרגריטה הודתה במיטרה כי רק פעמיים העבירה הירואין) והכל עבר חלק.

ואו, בסוף אפריל, התחילו לקרות כל מיני דברים לכמה מאנשי-הרשת. בנמלהתעופה ערכו יותר מדי כריקות והמיטרה עשתה פשיטה כאחד הבי תים. יוסי מגור ואחיו דודו שעברו ביחד החליטו לעשות תרגיל, כדי לבדוק את המיטרה. יוסי התקשר אלי לבלגיה בתורש מרס וביקש שאבוא לישראל לשבוע, כלי הסמים, כדי לבדוק את תגובת המיטרה. חששתי להשאיר קילוגרם הירואין בבית והסתרתי את הסם. באתי לישראל לשבוע של חופשה, עברתי חופשי בנמלהתעופה והמיטרה לא בדקה אותי. כמובן שלא ידעתי או שהמיטרה התקינה האזנות לטלפונים והם עוקבים אחרי ואחרי יתר אנשי הרשת.

לאחר החופשה חזרתי לבלגיה. את יוסי כמעט ולא יצא לי לראות וזה הרגיו אותי, כי היו בינינו קשרים ידודתיים. אחרי כמה ימים טילפן יוסי וביקש ממני לבוא עם ההירואין ב-8 באפריל. ואכן, ב-8 באפריל ארזתי את ההירואין בתוך המחוך ונסעתי ליש-ראל.

המיטרה איפשרה לי לעבור. הם עשו זאת במטרה לתפוס את יתר חברי הרשת. אחר מהאנשים של יוסי היה בתצפית בנמלהתעופה וכשראה שעי ברתי ריווח ליוסי שהכל בסדר. הוא הסתלק לסידורים ולא ראה שהמיטרה טרה תפסה אותי. נבהלתי והבנתי שי המיטרה כעצם חיכתה לי. תיארתי לעצמי שאשתו של יוסי הלשינה. היא היתה קנאית מאוד ויוסי עשה טעות שסיפר לה יותר מדי דברים.

גידול ברחם

מחוסרי-ברייה אמרתי למיטרה שאני צריכה להגיע למלון שלום בתל-אביב. סיפרתי להם שאני צריכה לחכות שם למישהו שיבוא לקחת את ההירואין. אנשי-המיטרה נסעו איתי והתמקמו אצלי בחדר. הם האזינו לשיחות-הטלפון. באחת השיחות נאמר שלמחרת יבואו לקחת את החומר.

יוסי טילפן אלי וקבע איתי לשעה 12. מהשיחה הבינו השוטרים, שהיו איתי בחדר, שיוסי מגיע למלון עם אופנוע וחבוש בקסדה. השוטרים לא נתנו לי לרדת אליו, והוא נסע למלון הינפון. שנמצא מול מלון שלום. וחייכה לי. כשראה שאני לא מגיעה טילפן מטלפון ציבורי ואמר לי לרדת. המיטרה הורתה לי לרדת, כדי שיוסי לא יחשוד ויברח, ואז הם תפסו אותו ועצרו אותו.

סיפרתי הכל למיטרה. קיבלתי כל מיני הודעות כשהייתי במעצר, חלקן כללו איומים שאמרו שלא ארבר. הם לא ידעו שכבר מסרתי הכל. הציעו לי להיות ערתי-מדינה ולא הסכמתי. הפרינו בין התיקים ואני נשפטתי לבד. מרגע שנעצרתי באו עלי צרות צרורות. התגלה אצלי גידול ברחם. במשך שבועיים הייתי מאושפוט בבית חולים הקריה. כרת את הגידול ואני מקבלת טיפולים עד היום. מי יודע מה יש לי?

עורך-הדין זאב גורדון, שייצג אותי במישפט ועזר לי — חוץ ממנו אין לי אף אחד בארץ — פנה באמצעות הרואר לחברה שלי בבלגיה, כדי שתפנה לרופא להשיג מיסמך שקשור למחלת בתי. החברה, בטעות וללא ידיעה, מסרה את המיטמך לבתי, כדי שתשלח לי אותו לכלא.

בתי קראה את המכתב, ושם נודע לה שיש לה סרטן-דם. היא קיבלה הלם. קמה ועזבה את ילדיה וברחה מהבית ועד היום אין לי מושג היכן היא. הילדים זוקים באיזושהו מקום. אני מרגישה רע מאוד בבית-הסוהר והייתי רוצה לחזור לבלגיה.

עד כאן סיפורי. מרגריטה הורשעה ונידונה לשבע שנות-מאסר. בנווהדת-רצה היא מתגוררת בחדר יחד עם גיתית יורעאלוב ושתייהן מיוודות מאוד.

ישראל-אנגליה (0:0): מוטי איווניר באוויר היחורו ימ"מכסיקו העלזים?

האם הריחוק מן הבית והעדר בת' הזוג הקבועה עלול להשפיע לדעה על יכולת שחקני הנבחרת באוקיאניה

לא מקל על הנסיעה שהיא בלאו הכי קשה. המיטמכים יערכו נגד נבחרות אוסטרליה ונידוילנד, הנהנות מיתרון הביתיות גם בתחום הזה.

נבחרת בעלת רמה מיקצועית גבוהה, עם מאמן שהוכיח את עצמו, אינה ערובה לניצחון על נבחרת הלשה בהרבה. על הנניר. האימרה השחוקה "הכדור הוא עגול" משמשת לפרקים עלהתאנה לכסות על הגורמים הלא מיקצועיים המכריעים לעיתים גורל אליפויות.

באליפות-העולם בשבדיה ב-1958, נחשבה נבחרת-ארגנטינה לנבחרת מעולה שהיתה בין המועמדות לזכייה. והנה, הנבחרת הארגנטינאית החזקה הפסידה 6:0 לנבחרת-צ'כיה, החלשה ממנה בהרבה. מאוחר יותר התברר כי השבריות הבהירות שהיו בסביבה "התנפלו" על הארגנטינאים הכהים והאט-רקטיביים ופשוט "שיגעו" ועייפו או-תם.

במיטמכי הגביע העולמי ב-1974 נערך ניסיון ראשון של נבחרת לאומית להתמודד עם נושא החסך המיני בצורה רצינית וגלויה. לחברי נבחרת-הולנד התירו חלק מהזמן, בין המיטמכים, לקחת את נשותיהם וחברותיהם למי גורים משותפים. מנגד, נאסר עליהם בתוקף לקיים יחסי-ימין עם בחורות "מודמנות".

בנבחרת ישראל לא היתה מעולם מדיניות עיקבית בנושא. מאמנים ומ' לווים העלימו לעיתים עין ממה שנקרא

מלין וספורט: נבחרת בלי נשים

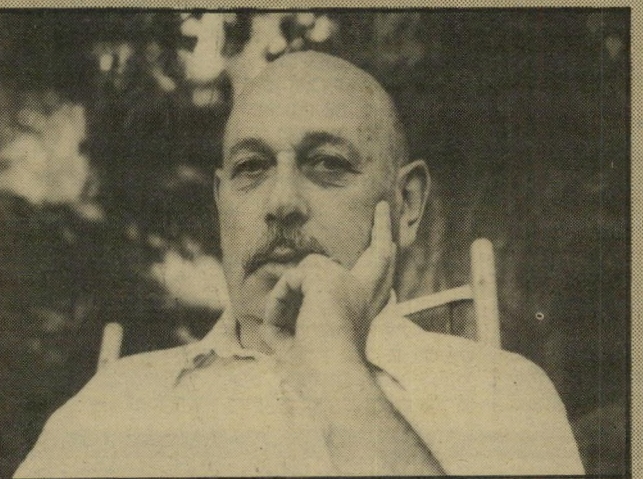
כלשון נקיה "תגיגות". השחקנים הם לא נזירים, לכל אחד מאתנו יש דהפים

כי "החסך המיני הזה עלול, לטווח ארוך יותר, לגרום לבעיות מיקצועיות. הוא שחקן-נבחרת בשנים 1964 עד 1968, יצחק אנגלנדר, אומר מניסיונו

ישרים גברים ללא נשים, במיסגרת לוחצת. נבחרת-ישראל כמסע של 35 ימים הרחק מהבית. למיליינקו מוחיץ יש יותר מדי בעיות מיקצועיות מכרי שהיה טרוד בסוגיות פסיכולוגיות או סקסולוגיות. מאמר-הביקורת שנכתבו על הנבחרת עסקו בעיקר בצד המיקצועי וטיאטאו גורמים "לא רלוונטים" מתחת לשטיח. גם בעולם הרחב לא תמיד יש התייחסות גלויה ורצינית לגורמים שהם מלהוכיחם בשיחה מהוגנת על כוסייה אנגלי. אבל, כפי שאומר הפ' סיכולוג ד"ר איוונינג ברונסקי, מנהל מכון ברונסקי לפסיכותרפיה, "מדובר בבחורים צעירים, עם רם תוסס, עם הורמונים זורמים, עם צירים נורמליים, והם יעמדו בפיתויים איריים — הער' לם הגדול מפתה, נשים מפתות..."

יומיים של חגיגות

אל מכלול הלחצים שנבחרת-ישראל ראל תהיה נתונה בהם באוקיאניה יצטרפו, אם כן, גם לחצים חברתיים וחסך מיני.

סיכולוג ברונסקי דרשונה קצת חייחיות

לדפוק את האוייב

הדיעה הרווחת היא כי לספורט טאים יש יצרים מיניים חזקים במיוחד, האמנם? דר' איוונינג ברונסקי טבוו כי יש משהו בדברים: "ספורטאי טוב צריך להיות מאוד יצרי, קצת חיותי — זאת כמובן במיטרת של חוקיות, הגינות, כבוד ומצפון — במיגוש יש להישרד ולדפוק את האוייב.

דדישות אלה תואמות את הגבר המיני. תנועותיו תן תקיפות, הוא הדופק. היצרים הנורמליים של הישרדות ותקפנות מסופקים כש" הוא שוכב עם אשה."